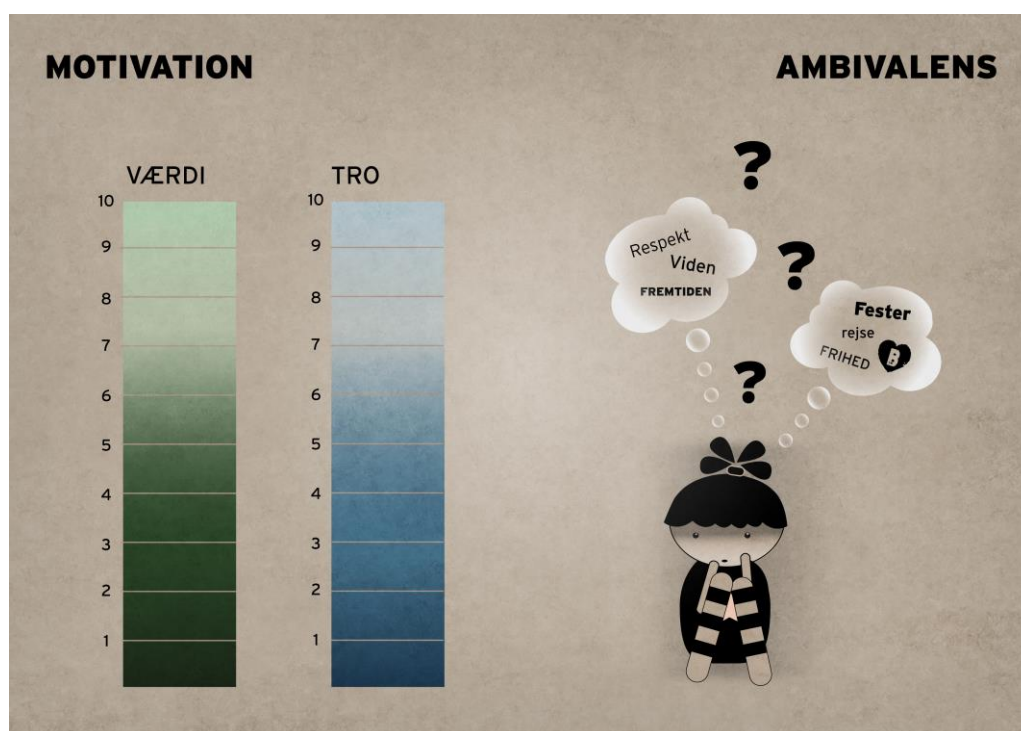

MOTIVATIONENS ELEMENTER OG AMBIVALENS

Hvad er formålet med modellen?

Tro og håb er grundlæggende elementer i et menneskes oplevelse af motivation. Modellen viser, at værdi og tro er dynamiske størrelser, der vokser og falder. Ambivalens er en tilstand, hvor vi er motiveret i to forskellige (og i nogle tilfælde uforenelige) retninger. Modellen viser, at nogle gange kan motivationen være meget stærk i forskellige retninger, og ude fra kan det se ud som om, at personen ikke flytter sig. Men personen, der står i denne situation, arbejder formentlig med sine tanker og følelser for at finde en vej. Det kan se ud som om, at personen ikke er motiveret. Men i virkeligheden er han eller hun motiveret i forskellige retninger – og oplever derfor en ambivalens.

Forklaring af modellen

Værdi er en væsentlig del af vores motivation for forandring og aktiviteter. Vi er mere motiverede jo højere værdi, vi oplever en aktivitet har. Tro er en anden væsentlig faktor. Har vi en høj tro på, at en aktivitet vil lykkes, så er vi mere motiverede for at gå i gang. De to faktorer spiller sammen i oplevelsen af motivation. Eksempelvis kan en høj tro på, at en aktivitet kan gennemføres, men en oplevelse af, at det ikke har nogen værdi, medføre lav motivation.

Når en ung oplever ambivalens, kan det komme til udtryk ved, at den unge bevæger sig i en anden retning end den, som han eller hun har udtrykt ønske om. Ofte er det, fordi noget andet også er vigtigt. Det er en god støtte at være nysgerrig og undersøge, hvad der kan være af vigtige forhold, der trækker i andre retninger. Det er vigtigt, at du anerkender, at det, der trækker i en anden retning, også er vigtigt for den unge.

Refleksioner over modellen

Motivation bliver ofte betragtet som en afgørende forudsætning for engagement eller deltagelse i en aktivitet. Samtidig bliver motivation ofte også betragtet som noget, der enten er der eller ikke er der. Dette medfører en risiko for, at vurderingen af en persons motivation bliver stigmatiserende: ”*Han er jo ikke motiveret, så vi kan ikke hjælpe ham*”. Pointen er, at motivation kan udvikle sig, når vi bliver mødt med anerkendelse, ros, og værdsættelse. Motivation kan styrkes, og en støttende indsats kan i sig selv fremme motivationen hos en ung.

Når en elev siger ja til en aftale om en aktivitet eller forandring, så kan det vække frustration, når eleven ikke handler derefter. Især hvis eleven virker motiveret, men alligevel ikke handler. Eleven er sandsynligvis oprigtigt motiveret – men også motiveret i en anden retning. Ofte er unge splittet mellem motivation for skole og motivation for at være sammen med venner, kæreste eller bruge tid på fritidsinteresser.

Spørgsmål

- Hvilket syn på motivation er fremherskende på jeres skole?
- Hvor stor vægt lægger eleverne selv på det at være motiveret?
- Hvornår ser du, at eleverne er motiverede?
- Hvordan kan du undersøge, om en elev er motiveret i forskellige retninger?
- Hvilke ting kan være vigtige for en elev, men også gøre det svært for eleven at klare uddannelsen?